

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Festsange.

Citation: Richardt, Chr.: "Festsange.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 385. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352317855440.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

|
|

Festsange.

|
|

I. *For Universitetet. (Ved et Studenter-Jubilæum).*

|
| Højskole hist, hvor som dunede Russer
Vildskab og Venskab og artige Pudser
mellem hinanden vi frejdigen drev!
Har Du end Fjender - i os har Du Venner -
fjernt paa vor Livsstrøm med Tak vi erkjender
Lys-Søjlens Varsko mod mange Slags Rev!

|
| Skød vi end fra os en Slump af det Lærte,
maatte ved Altret vi tænde den Kjerte,
som skulde retlede Viljernes Spor -
mangefold Kundskab Du gav os i Eje!
Kunsten at tænke, at vælge og veje!
Bund for vor Virken, og Vagt om vort Ord!

|
| Naa'de vi hverken til Sol eller Maane,
vedblev der Spørgsmaal i Fjernet at graane,
- lønnende Bjergstier tidt vi dog gik!
Løftet vi blev over Hverdagens Tale,
Sagnets og Sprogets og Tænkingens Dale
lagde sig frem for vort undrende Blik.

|
| Skjønne var Vidskabens skovklædte Toppe,
herlige Timer vi havde deroppe,
vidtstrakte Syner og styrkende Luft!
Henfarne Tider kom nærmere Øjet,
386 satte sit Skjel mellem levet og løjet -
Tusindaars-Blomster fik Farve og Duft.

|
| - I, som os vared for svimlende Veje,
I, som os fuldmoden Frugt gav i Eje,
Eder vi takke for Tankernes Tugt!
Højskolens Ørn, som mod Lysene skuer,
løft dine Vinger, i hvad der end truer,
aldrig Du standse din fribaarne Flugt!

|
|

Efterskrift.

Vingede Ørn med dit »*adspicit lucem!*«
Du som har baaret et *ducem et fucem* 1)
(kjære Geheimraad, see det var Latin!) -
Dig vil vi takke ved funklende Vin!
Hjælp vore Sønner at knække hver *nucem*,
slaas for det Ægte mod alleslags *jucem* 2)
vrage det Falske med aandelig Sans -
»*Adspicit lucem!*« det straale med Glans!

|
|

II. *Ved Velgjørenheds-Selskabets Skoles Jubilæum. (2. Marts 1884.)*

⌘ Hvem vil ikke gjerne prise
baade højt og tidt,

*

387 at Studenter undervise
Stadens Ungdom frit!
Dog den Ting er langt tilbage,
alt i Lampetrannens Dage,
sat i Scene heelt beskeden
i »Velgjørenheden«.

⌘ Og om alle Friheds-Gaver
fra den nye Tid
løstes op og faldt i Staver
under idel Strid -
dog vor Frihed vi bevarer:
den for Lærer-Honorarer!
Den vil Ingen os anfægte,
den er god og ægte.

⌘ Ja vor Skole - trods dens Farten
om fra Sted til Sted -
Friheds rette Mærke har den:
Frugt af hvert et Bed!
Hundreder af flinke Sønner
voxed' i de laante Rønner,
modnedes til Gavn og Hæder
i de trange Stræder!

⌘ Ære være ham, vor Gamle,
med det hvide Skjæg,
Førstemanden til at samle
Steen til Skolens Væg!
Ære hver, som tro mod Lyset
hjalp den over Pengegyset!
388 hver, som gav den Tid og Kræfter -
skee det og herefter!

⌘ Da vor lille, frie Skole,
blomstre skal - vil Gud!
under bedre Kaar sig sole,
rigt sig folde ud -
saa det her som alle Vegne
dufter skjønt af Hygiejne!
Saa vor Ungdom faaer et Eden
i »Velgjørenheden«!

⌘

III. Forlæggernes Skaal. Ved Nordisk Boghandler-Møde. Juli 1884.

⌘ Forfatter og Forlægger
de er et Ægtepar,
som for hinanden dækker
og mangen Løndom har!
Forfatteren bejled - og *hun* var blid,
og snart hun blev ham huld;
og saa holdt de Bryllup ved Paasketid,
og Fadderstads - til Jul!

⌘ Kritikken ammed Barnet,
og gav det Huld og Held -
389 at sige naar ej Skarnet

det trykket halvt ihjel!
Men synes blot Publikum om den Smaa,
da fryde sig de To -
For-Fatteren føler sig ovenpaa,
og Mutter med mintro.

⌘ Mens ved Castale-Kruset
han stirrer mod det Blaa,
har *hun* saa travlt i Huset
og klæder Flokken paa!
Og hun er tillige Forstrækkeren,
har Nøgleknippets Magt,
- at sige naar ikke Forlæggeren
har Nøglen med forlagt.

⌘ Og tidt - skjøndt ej som Regel -
Sølvbryllup og der staar
(som Bjørnsons med Hegel
engang forleden Aar):
da confirmeres det første Pus,
med Guldsnit for og bag;
og begge Parterne drikke Du's,
og slaa et lille Slag.

⌘ See det var et memento
for baade Vært og Gjæst,
thi her er som bekjendt, o!
en stor Familiefest.
Ja leve det *boglige* Ægteskab
fra Kjøl til Gjedsers Pynt -
390 det føre til Vinding (og ej til Tab)
af Aand - og Vid - og Mønt!